

ἡμᾶς ἡμερῶν. Εἶνε δὲ ἡ ἐργασία αὕτη δυσχερῆς, ἐπειδὴ ὁ σκληρὸς ἐπίπαγος, εἰς ὃν μετεβλήθη τὸ ἐξωτερικὸν μέρος τῶν ἐκ παπύρου κυλίνδρων ἕνεκα τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμῆς τέφρας, ἣτις ἐκάλυψε τὴν ἀτυχῆ πόλιν, πρέπει νὰ φαιρηθῆ πρὶν ἢ ὁ ἐρευνητῆς προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐσωτέρας καὶ ὀλιγώτερον ἐφθαρμένας πτύχας· καὶ αὗται δὲ εἶνε οὕτως εὐθρυπτοι, ὥστε ἀπαιτεῖται ἐξαιρέτως δεξιὰ καὶ καρτερικὴ ἐργασία πρὸς ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων ἄνευ ἀνεπανορθώτου βλάβης τῶν περιτωζομένων λειψάνων. Ἀντίγραφα δὲ τῶν ἀνακαλυφθέντων κειμένων χαλκογραφηθέντα ἐξεδόθησαν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐν Νεαπόλει ἐκτυπωθέντων τόμων *Herculanensia Volumina*.

Τῷ δὲ 1800 ὁ τότε πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας, ἔπειτα δὲ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Δ' ἀνέλαβε τὰς δαπάνας τῆς ἐκτυλίξεως καὶ ἀντιγραφῆς τῶν παπύρων, ἀλλὰ τὸ ἔργον διεκόπη ὑπὸ τῆς ἐν ἔτει 1806 εἰσβολῆς τῶν Γάλλων [εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Νεαπόλεως]. Τὰ δὲ σχεδιογραφήματα καὶ αἱ χαλκογραφικαὶ πλάκες αἱ παρεσκευασμένοι ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τοῦ πρίγκιπος ἐδωρήθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Ὁξωνίου τῷ 1810 μετὰ καὶ ὀλίγων μὴ ἐκτετυλιγμένων παπύρων, ἀποτελούντων μέρος τῶν δωρηθέντων εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Τέσσαρες δὲ τῶν ὑπολοίπων καὶ τὰ οὐπω ἐκτετυλιγμέν' ἀποσπάσματα πέμπτου τινὸς ἐδωρήθησαν εἶτα τῷ 1865 εἰς τὸ Βρεττανικὸν μουσεῖον ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας. Τῷ δὲ 1824 καὶ 1825 ἐξεδόθησαν δύο τόμοι λιθογραφικῶν πανομοιούτων ἐνίων τῶν ἐν Ὁξωνίῳ παπύρων, ἔπειτα δὲ τῷ 1885 ἄλλοι ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Walter Scott ἐν τοῖς *Fragmenta Herculanensia*.

Ἄλλ' οὐδὲν τῶν πανομοιούτων ἐν ταῖς δημοσιεύσεσι ταύταις δύναται νὰ θεωρηθῆ ἐπαρκὲς πρὸς παλαιογραφικὴν μελέτην· δυστυχῶς δὲ ἡ ἐκ τῆς καύσεως ἀμαύρωσις τῶν παπύρων εἶνε τοιαύτη, ὥστε μικρὰν ὠφέλειαν δύναται νὰ παράσχη ἡ βοήθεια τῆς φωτογραφίας. Δύο δὲ πίνακες περιέχοντες αὐτοτυπικὰ ἀπεκμα-

